

MIC. # L596

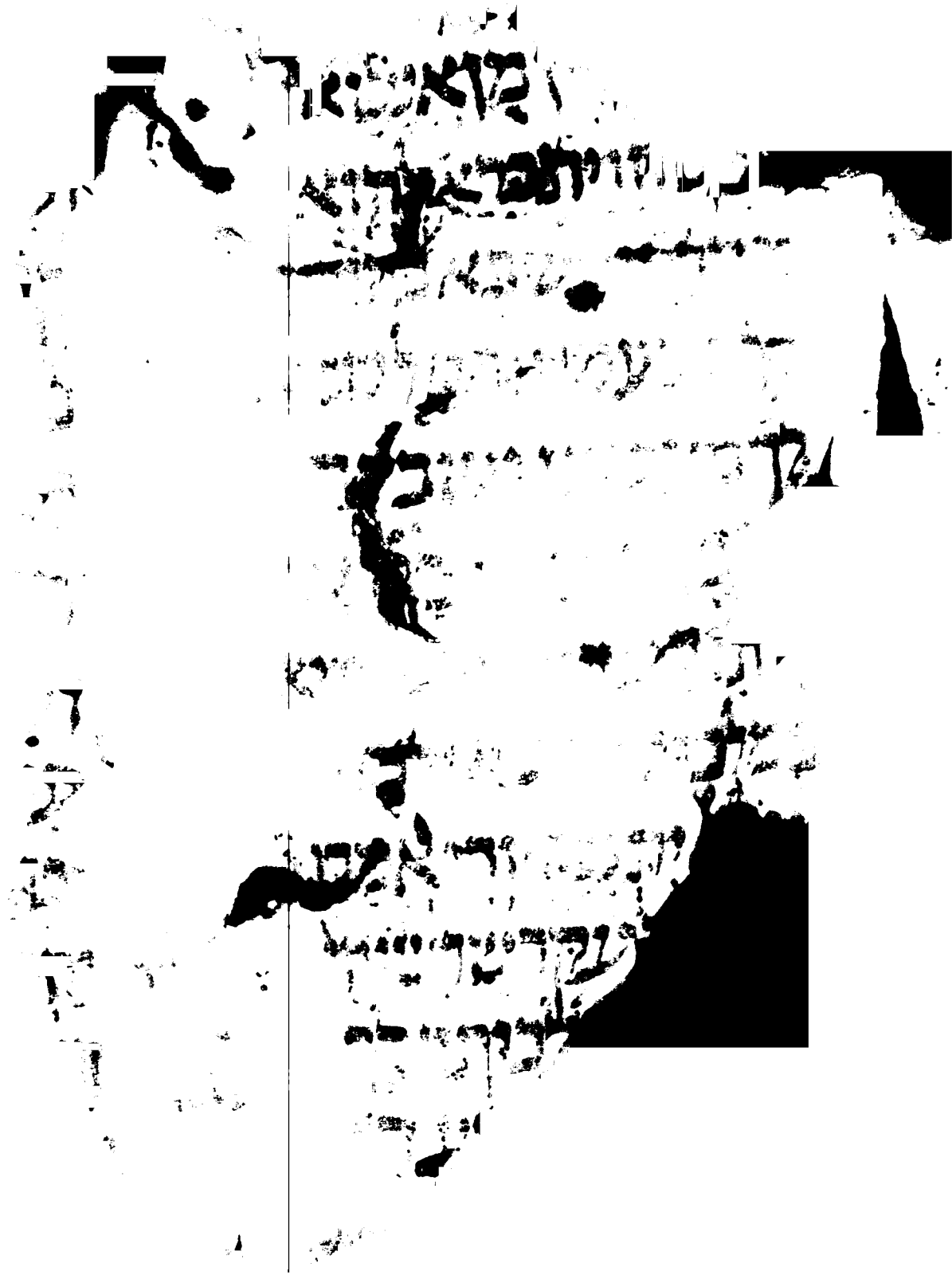
BIBLE. HEBREW.

BIBLE FRAGMENTS.

ORIENTAL SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

דאזעסן

דער לכוהמטר

אשר עליד שם לאתרד

ענה כימותבנות וסלת

אזחודיאשר דם איה

ליחודם ותחמי

שנים ליחודםן

מלך יהוד

דאזעסן

מאז בני העב

אלאלי שיער ויהי

חידעת כי חודם יחוד

אזבדבי על ראשו

במאני יחיד עתה

לוי ליהוד יחוד

כי יחוד שחובני

חוד וחיינמטר

דאזעסן

דאזעסן

דאזעסן

ידיים זק

חכמים גמור

מקיים דבר ע

מלאכי ישראלים

דניאלם הנשע

תבנה וחדבותיה

אשר לטוב חוב

אביש האומר ל

וכד חפני ישראל

לירושלם זה כל תוס

כח אומר ירה להשיחו

אשר החזקה בימינו

לפניו ביום ומתני כול

המע

אלהי ישראל יבדד
 ברוח נשמת יצחק ויהיה
 ערו ויקח סתור דת
 נפיה רחם אנוש
 יסור עשה קפסל
 אשוק במלך אש
 עתה עליו וישב עא
 ראי ראי ראי ראי ראי
 עשה לקסל יסור
 לא און ויפלוהו
 אשה דגיה עולא גיה
 עתה עיניהם עתה עיניהם
 לא אשית ולא עתולא

וְיָבִיאוּ
וַיִּגְדּוּ לְיוֹאֵל כִּלְאוֹ
אֲבִירָבוֹעַ אֶתְחַמֵּל
וְשִׁלְחָהּ וְיִלְבַּשׁ קֹסֵם
וַיָּבֵא יוֹאֵל אֶתְחַמֵּל
וַיֵּאמֶר מִה עָשִׂיתָ הַעֲוֹן
כִּי אֲבִירָבוֹעַ אֶתְחַמֵּל
שִׁלְחָהּ וְיִלְבַּשׁ קֹסֵם
וַיִּגְדּוּ לְיוֹאֵל כִּלְאוֹ

וַיִּגְדּוּ לְיוֹאֵל כִּלְאוֹ
אֲבִירָבוֹעַ אֶתְחַמֵּל
וְשִׁלְחָהּ וְיִלְבַּשׁ קֹסֵם
וַיָּבֵא יוֹאֵל אֶתְחַמֵּל
וַיֵּאמֶר מִה עָשִׂיתָ הַעֲוֹן
כִּי אֲבִירָבוֹעַ אֶתְחַמֵּל
שִׁלְחָהּ וְיִלְבַּשׁ קֹסֵם
וַיִּגְדּוּ לְיוֹאֵל כִּלְאוֹ

וַיִּגְדּוּ

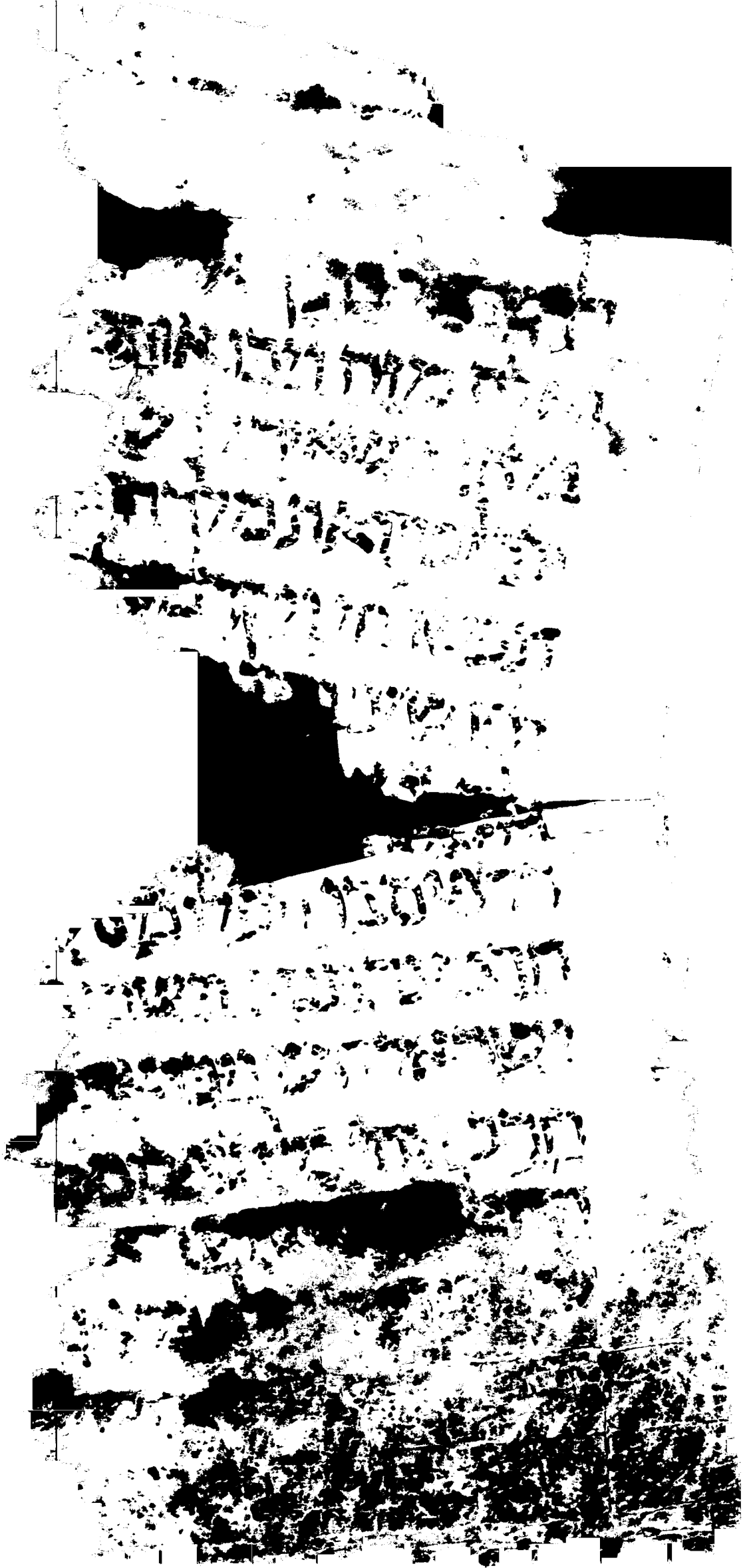
וַיִּגְדּוּ

עשה
לדבוקם
אשר
בני ישראל
עשה
לדבוקם
אשר
בני ישראל
עשה
לדבוקם
אשר
בני ישראל

לדבוקם

לדבוקם

עשה
לדבוקם
אשר
בני ישראל
עשה
לדבוקם
אשר
בני ישראל
עשה
לדבוקם
אשר
בני ישראל

הענין אשר שד

תנא ומבשלות

מפניו לפני כב דנה

אחא פת תחתי

בדאש ותחתי

והיה ליהודי

לא וברתי

פה אנכי יהיה שחדי

עדקה פי קדו ברוש

דע קדוה לחי

זאת וכו

לשבת לבח

ולבדו וקרא

התכבוד בארץ

אלו והנשבע בארץ

כי נשכח העת

וכענין ביה

שם וארץ חדש

ישות ולחמש

וישקול עניו

כחם בראות

ה משוש תג

אשר לא יחולק
אשר לא יחולק
אשר לא יחולק
אשר לא יחולק
אשר לא יחולק

אשר לא יחולק
אשר לא יחולק
אשר לא יחולק
אשר לא יחולק
אשר לא יחולק

אשר לא יחולק
אשר לא יחולק
אשר לא יחולק
אשר לא יחולק
אשר לא יחולק

אשר לא יחולק
אשר לא יחולק
אשר לא יחולק
אשר לא יחולק
אשר לא יחולק

מקדון בקול ליהוה
במבט על אש
מקדון בקול ליהוה
במבט על אש
מקדון בקול ליהוה
במבט על אש

מקדון בקול ליהוה

על ידי הנהלת המוסד

הממונה על ידי הנהלת המוסד

הממונה על ידי הנהלת המוסד

הממונה על ידי הנהלת המוסד

הממונה על ידי הנהלת המוסד

הממונה על ידי הנהלת המוסד

הממונה על ידי הנהלת המוסד

הממונה על ידי הנהלת המוסד

הממונה על ידי הנהלת המוסד

בשארית האלה
בטובכם ועבדו

שם הכבוד
השמיים

והוא יהרס מפעכם
יש אונתם מלפעכם וישות

יעם כאשר רגו
לכם לזכור וחזקתם

לעשות את כל הכתוב
בשר תערת נשה לבנות סוד

אמאול לבנות
שארית

על היום הזה : יורש ימור

עיה גדלים עשומים וא

עמד איש בפעכם

הזה איש אחד לכי

אלף כי יהוה אלהי

הנלחם לכם כא

ונשמתי

אשר יצאנו ממצרים
ביום הזה יצאנו ממצרים
ביום הזה יצאנו ממצרים

ביום הזה יצאנו ממצרים
ביום הזה יצאנו ממצרים

ביום הזה יצאנו ממצרים
ביום הזה יצאנו ממצרים

ביום הזה יצאנו ממצרים
ביום הזה יצאנו ממצרים

ביום הזה יצאנו ממצרים
ביום הזה יצאנו ממצרים

ביום הזה יצאנו ממצרים
ביום הזה יצאנו ממצרים

אשר יצאנו ממצרים
ביום הזה יצאנו ממצרים

אשר יצאנו ממצרים
ביום הזה יצאנו ממצרים

אשר יצאנו ממצרים
ביום הזה יצאנו ממצרים

אשר יצאנו ממצרים
ביום הזה יצאנו ממצרים

אשר יצאנו ממצרים
ביום הזה יצאנו ממצרים

אשר יצאנו ממצרים
ביום הזה יצאנו ממצרים

אשר יצאנו ממצרים
ביום הזה יצאנו ממצרים

שנת ה'תש"ח

יום ג' ט"ו שבט

שנת

בית

ענין מידת
מקדונו ביה
יעמיד מעני
בבית אהבה כי
בית אהבה הוא
את יוסבן אהבה
למנוח עם חזק
על מנוח לעד
הנשים את יוסבן

שנת
יום

שנת ה'תש"ח

שלושה עשר

והיה ראשון

ביום א' תולדות

היה בפירוש

לא נמצא

בשום מקום

בשום מקום

בשום מקום

בשום מקום

בשום מקום

לפיכך
היה ראשון
ביום א' תולדות
היה בפירוש
לא נמצא
בשום מקום
בשום מקום
בשום מקום
בשום מקום
בשום מקום

והתעורר במצ

אתם לא רמז

אתם יודע

כל זרועות

המעשה

העושה וזה

העושה וזה

העושה וזה

העושה וזה

העושה וזה

העושה וזה

דעות

העושה וזה

העושה וזה

העושה וזה

העושה וזה

העושה וזה

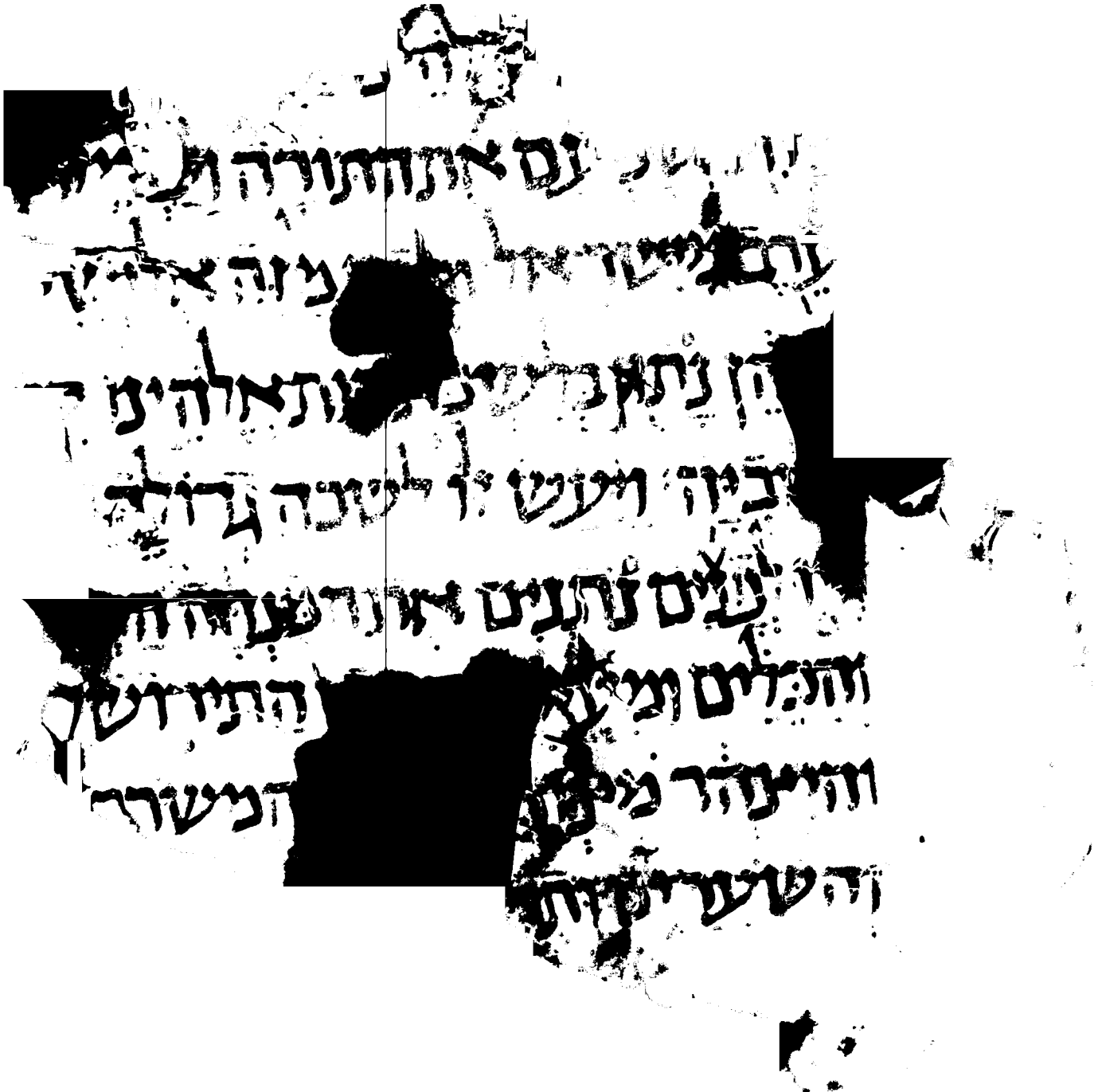
העושה וזה

העושה וזה

העושה וזה

העושה וזה

העושה וזה

וְיָשִׁיב נְסִיחַ אֶת־תּוֹרַת אֱלֹהֵינוּ

בְּבֵיתוֹ וְיִשְׁמַח בְּעֵינָיו

וְיִתְעַבְּרֵם מִלְּפָנֵינוּ

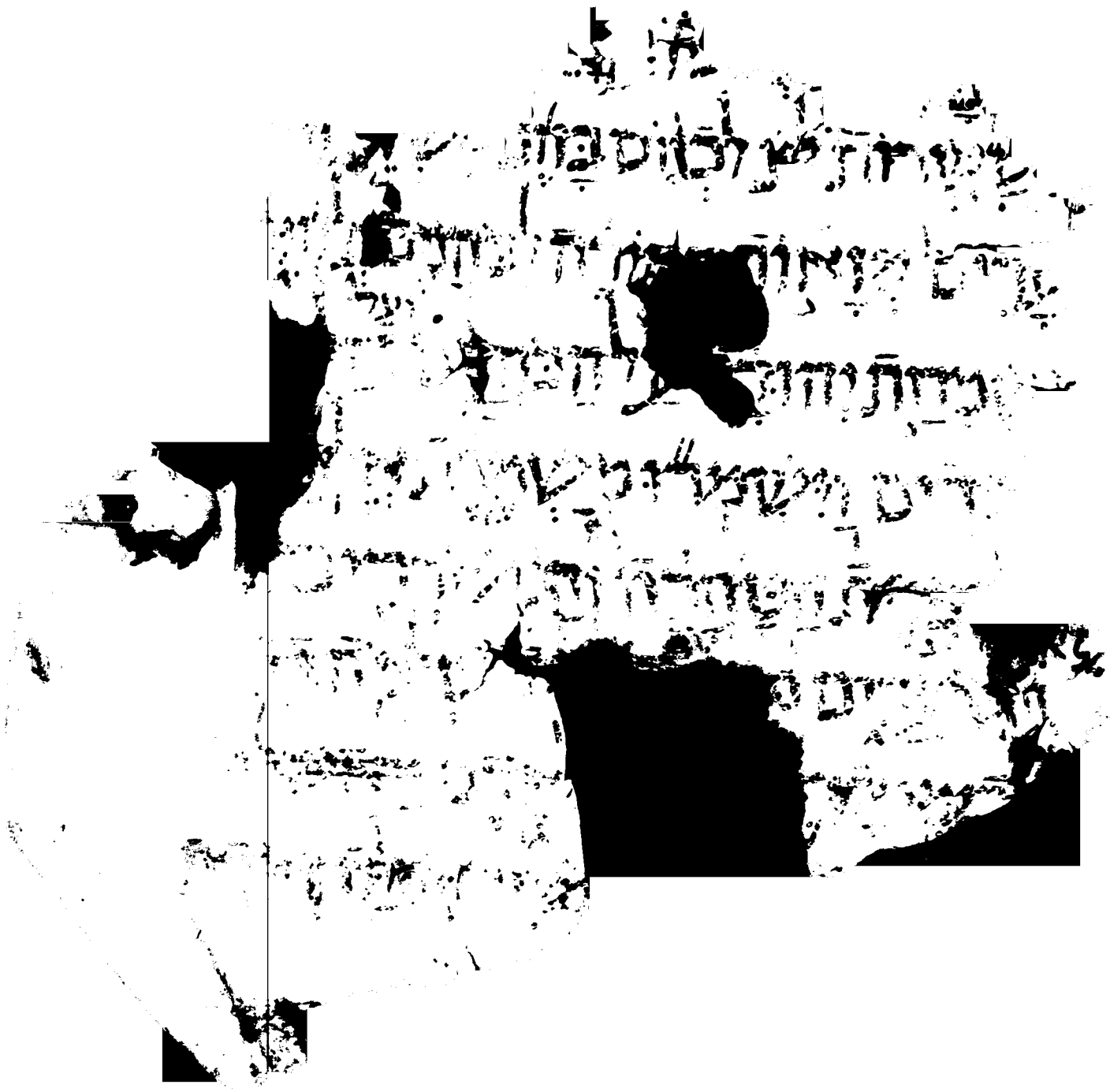
וְיִבְרָךְ וְיַעֲשֶׂה לָּנוּ לְשֵׁנָה גְדוּלָה

וְיִשְׁלַח לְפָנֵינוּ אֶת־שְׂמֵחָה

וְהַיְיָשׁוּב וְיִשְׂמַח

וְהַיְיָשׁוּב וְיִשְׂמַח

וְהַיְיָשׁוּב

על כבוד בני אדם ונשיא

וישבע בתורה ומהלך ומפך

שכחא נשקד יתבלי עדי

שערי בני אדם רבב ונפחודו

אדם
אדם
אדם

אדם

אדם

אדם של אדם

משה
אמר

למשה

אמר

אמר

אמר

אמר

אמר

אשר
על
ושבע
מראי
אשר
ואת
חמץ
בת

בנו ועבנו
אעפעה
כמה עליו
עוד שאת וקדומה
הבנות האחרת
המשאמות ושבע
ורמנים על הבת

לפי ג' וסיני נדון סמך סמך

מורה
מורה

אֵלֵינוּ

יָמוּנוּ עָלֵינוּ

כָּל

יָמֵינוּ

אֵלֵינוּ וְשָׁמַע

וְהוֹמִיָּאנוּ

...הייתי כל כך נחמד...
...שהוא יראה ואת החרטום
...על שפתו המאויש...
...הוא ייטע ויטעואו עי
...הוא ידע שיש ויחמד
...הוא ידע ויטע ויטעואו
...בני נח ויטע ויטעואו
...על שפתו המאויש
...הוא ידע שיש ויחמד
...הוא ידע ויטע ויטעואו
...בני נח ויטע ויטעואו

הוא אשר
על שפתו
בני נח
הוא ידע
על שפתו

...הוא ידע שיש ויחמד...
...הוא ידע ויטע ויטעואו...
...בני נח ויטע ויטעואו...
...על שפתו המאויש...
...הוא ידע שיש ויחמד...
...הוא ידע ויטע ויטעואו...
...בני נח ויטע ויטעואו...

וְיָשִׁיב אֱלֹהֵינוּ אֶת-עַמּוּנוֹ
כִּי הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ אֵל שֶׁלֹּא יִשְׁכַּח
כִּי הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ אֵל שֶׁלֹּא יִשְׁכַּח
כִּי הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ אֵל שֶׁלֹּא יִשְׁכַּח
כִּי הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ אֵל שֶׁלֹּא יִשְׁכַּח

הִטִּיב כִּלְכִלֵּנוּ
יִהְיֶה וְעַד כִּי יִשְׁכַּח
כִּי הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ אֵל שֶׁלֹּא יִשְׁכַּח
כִּי הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ אֵל שֶׁלֹּא יִשְׁכַּח
כִּי הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ אֵל שֶׁלֹּא יִשְׁכַּח
כִּי הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ אֵל שֶׁלֹּא יִשְׁכַּח
כִּי הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ אֵל שֶׁלֹּא יִשְׁכַּח
כִּי הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ אֵל שֶׁלֹּא יִשְׁכַּח

עֲשֵׂת לָנוּ מְהֵרָה וְעַתָּה
עַל שֵׁנוֹת קִדְמוֹת הַיָּמִים
אֲנִי מִשְׁעָרְךָ וְעַתָּה
אֲנִי מִשְׁעָרְךָ וְעַתָּה
אֲנִי מִשְׁעָרְךָ וְעַתָּה
אֲנִי מִשְׁעָרְךָ וְעַתָּה
אֲנִי מִשְׁעָרְךָ וְעַתָּה
אֲנִי מִשְׁעָרְךָ וְעַתָּה
אֲנִי מִשְׁעָרְךָ וְעַתָּה

וְיָשִׁיב אֱלֹהֵינוּ אֶת-עַמּוּנוֹ
כִּי הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ אֵל שֶׁלֹּא יִשְׁכַּח
כִּי הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ אֵל שֶׁלֹּא יִשְׁכַּח

אשכנזי - דשמינת דיין
במנו למשפט אידים
החמ אודכ תורה
הן ושלמו לזהוה אלהים
יהדות נגידים

אמר יראה ושיק יק
לה שיקל נמו אודי פל
שאמר חמיה
בלבביביו יובילן שיו למנו
נורא למיה ארץ

יון לאהר מזמור
יון צדתי
שמונת שני אובנה
שמונת שני נמי

להמירן ויהי כע
אל ג' ויהי כע

החלמה ה' ויהי כע

ע' ויהי כע

פ' ויהי כע

א' ויהי כע

ק' ויהי כע

ד' ויהי כע

מ' ויהי כע

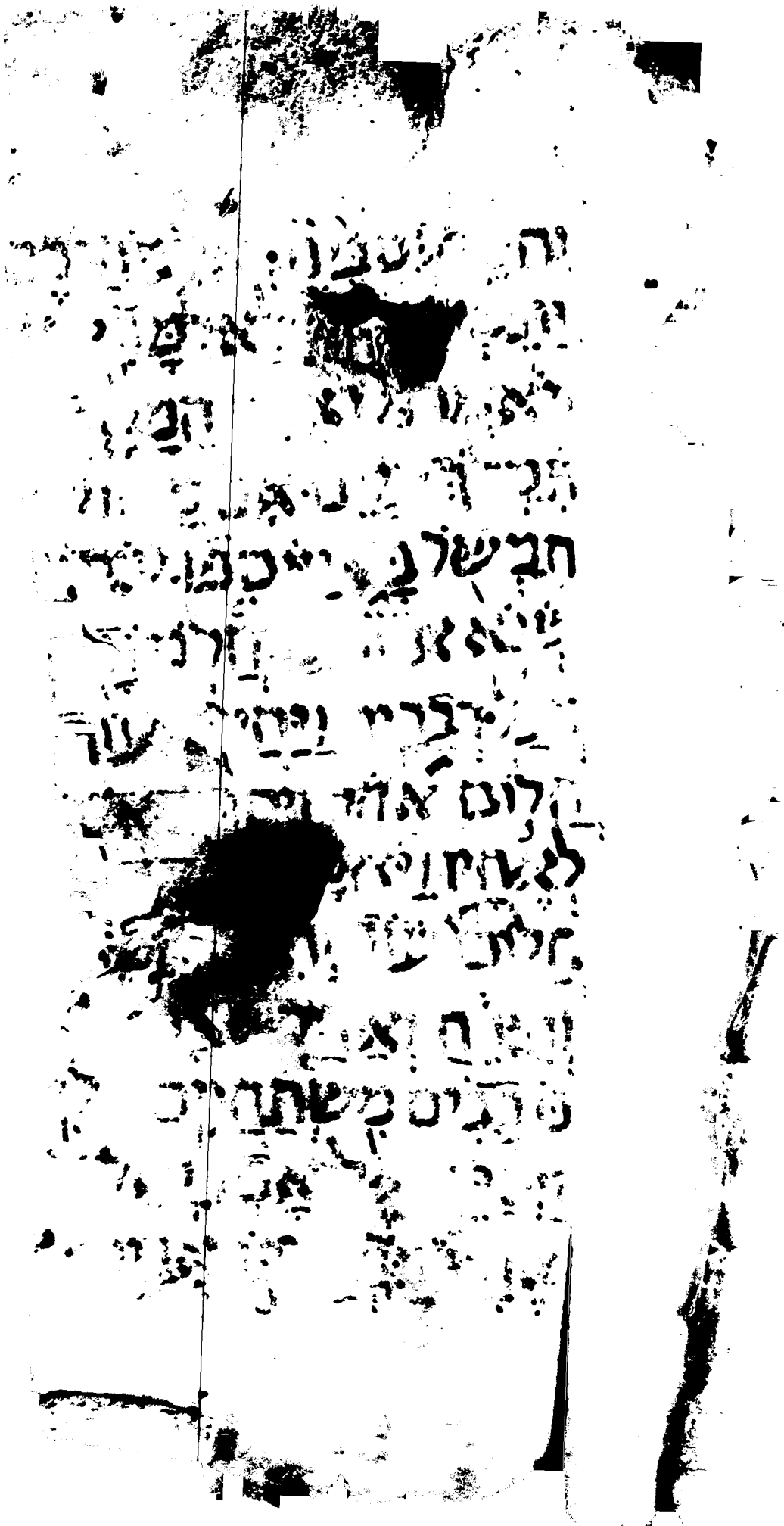
ש' ויהי כע

ז' ויהי כע

ח' ויהי כע

ט' ויהי כע

י' ויהי כע

ואד לם יכלנא פאעליק יאיהא אקליך אן יא

בדך יא נסגד לאנא אדהב אהי נענשה

אסתו בכות ייה וסחנה ונהוהתני

אצור באא יור לאתם ללו אחד

אענין ואצור קוניא גבא

אענין בהם פי אתון אע

חיניך כתפי אוליק אקוב בסראולא

אמלהם וסאיר לעאסהם ודמי

אענין אצור אמתוקד כל פכמה בא

אענין אענין ואאתון סגר פעליא אקום אדיו

אענין אענין אענין אענין אענין

אענין אענין אענין אענין אענין

אענין אענין אענין אענין אענין

אענין אענין אענין אענין אענין

אענין אענין אענין אענין אענין

אענין אענין אענין אענין אענין

אענין אענין אענין אענין אענין

אענין אענין אענין אענין אענין

אענין אענין אענין אענין אענין

אנחנו לא יודעים

אנחנו לא יודעים

אנחנו לא יודעים

אנחנו לא יודעים

אנחנו לא יודעים

אנחנו לא יודעים

אנחנו לא יודעים

אנחנו לא יודעים

אנחנו לא יודעים

אנחנו לא יודעים

אנחנו לא יודעים

אנחנו לא יודעים

אנחנו לא יודעים

אנחנו לא יודעים

אנחנו לא יודעים

אנחנו לא יודעים

אנחנו לא יודעים

אנחנו לא יודעים

אנחנו לא יודעים

אנחנו לא יודעים

אנחנו לא יודעים

ה'תש"ח

ה'תש"ח

ה'תש"ח

ה'תש"ח

ה'תש"ח

ה'תש"ח

ה'תש"ח

ה'תש"ח

ה'תש"ח

ה'תש"ח

ה'תש"ח

ה'תש"ח

Handwritten text in a cursive script, likely Hebrew, arranged in approximately 15 horizontal lines. The text is dense and difficult to decipher due to the high contrast and noise of the scan.

Handwritten text in a cursive script, likely Hebrew, arranged in approximately 15 horizontal lines. The text is dense and difficult to decipher due to the high contrast and noise of the scan.

Handwritten text in a cursive script, likely Hebrew, arranged in approximately 15 horizontal lines. The text is dense and difficult to decipher due to the high contrast and noise of the scan.

וּסְמַכְנוּ אֶתְכֶם

עַל רֵאשִׁי הָאֵלֶּךָ וְאַתָּה

דַּע לֵבְךָ וּסְמַכְנוּ אֶתְכֶם

דִּיהוּן עַל רֵישׁ דִּיבְרֵי אֱלֹהִים

וַיִּזְרַק מִשּׁוּם אֲנָהֳדִים עַלְמֵי

סַבִּיב וְנִסְוִרְקֵי מִשְׁתַּדְּבֵי

מִדְּבַחַת סַח סַח וְאַתְהָאֵל

לְעֵתָא וַיִּקְטֹל מִשְׁתַּדְּבֵי

וְאַתְהָאֵלִים וְאַתְהָאֵלִים

וְאַתְהָאֵלִים וְאַתְהָאֵלִים

וְאַתְהָאֵלִים וְאַתְהָאֵלִים

וְאַתְהָאֵלִים וְאַתְהָאֵלִים

וְאַתְהָאֵלִים וְאַתְהָאֵלִים

וְאַתְהָאֵלִים וְאַתְהָאֵלִים

וְאַתְהָאֵלִים וְאַתְהָאֵלִים

וְאַתְהָאֵלִים וְאַתְהָאֵלִים

וְאַתְהָאֵלִים וְאַתְהָאֵלִים

וְאַתְהָאֵלִים וְאַתְהָאֵלִים

וְאַתְהָאֵלִים

וְאַתְהָאֵלִים

וְאַתְהָאֵלִים

וְאַתְהָאֵלִים

וְאַתְהָאֵלִים

וְאַתְהָאֵלִים

וְאַתְהָאֵלִים

וְאַתְהָאֵלִים

וְאַתְהָאֵלִים

וְאַתְהָאֵלִים

וְאַתְהָאֵלִים

וְאַתְהָאֵלִים

וְאַתְהָאֵלִים

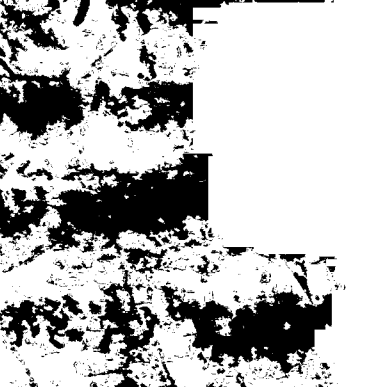
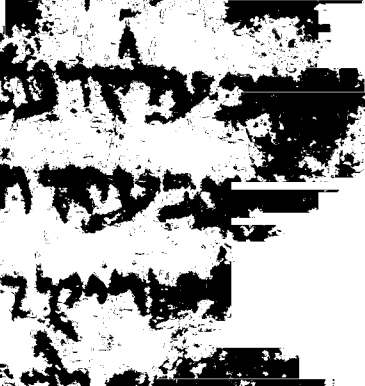
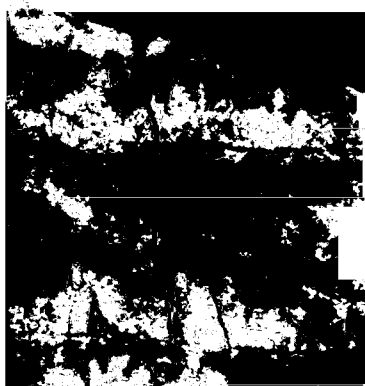
וְאַתְהָאֵלִים

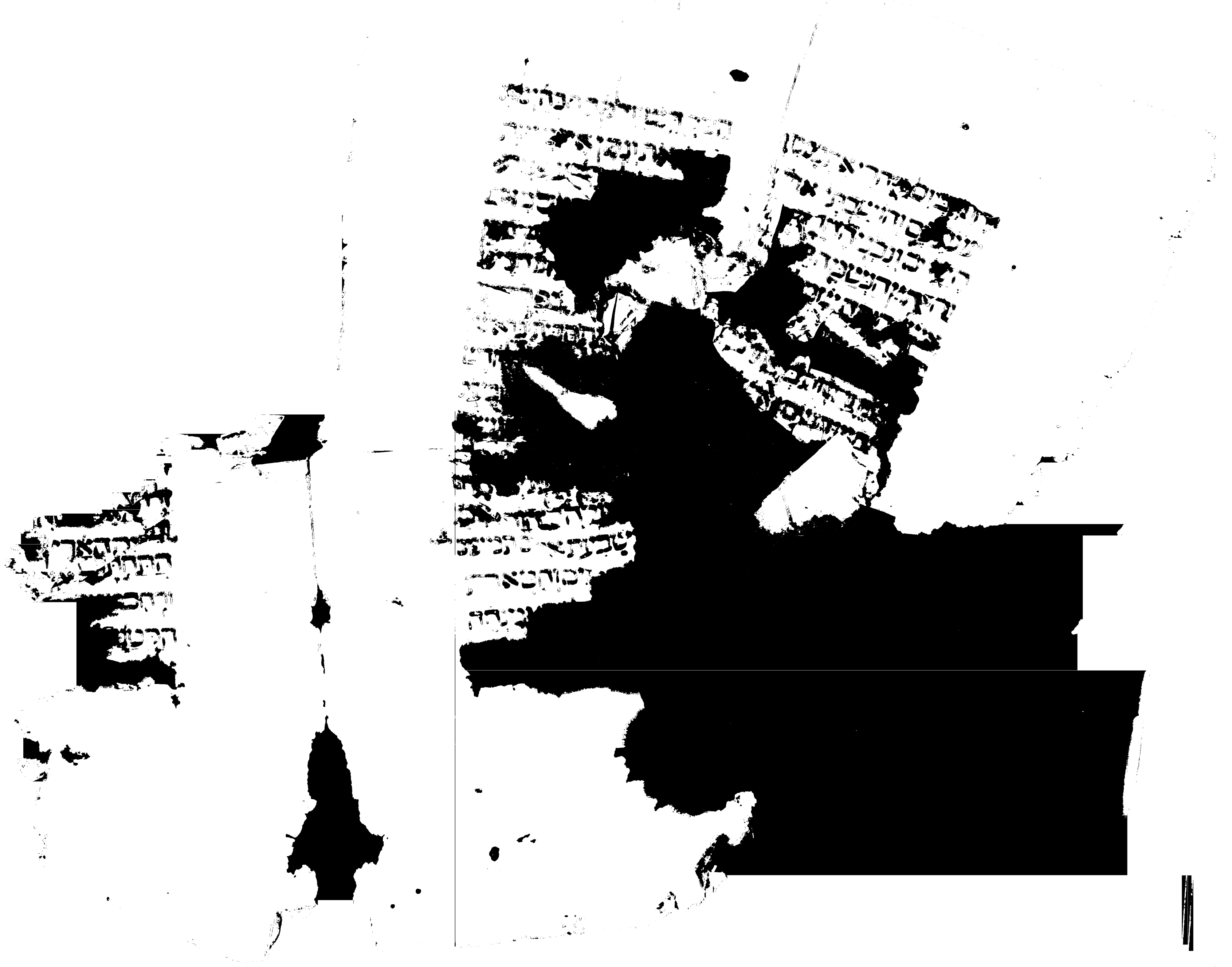
וְאַתְהָאֵלִים

וְאַתְהָאֵלִים

וְאַתְהָאֵלִים

וְאַתְהָאֵלִים

דברים
אשר
עשה
אליהם
ביום
הוא
על
הים
ההוא
ועל
האדם
ההוא
אשר
היה
עמו
ביום
ההוא
ועל
האדם
ההוא
אשר
היה
עמו
ביום
ההוא

ועל
האדם
ההוא
אשר
היה
עמו
ביום
ההוא

ועל
האדם
ההוא
אשר
היה
עמו
ביום
ההוא

שבעת ימים ונפרד את
מנופכם וטהרו את המלאכה

הוא אתה ומעסותך
מכל אהי עשו

את
אם

תלש

אם אתם אכלתם
עניי אתם

אם אתם

כד לחטאת ולקחם
מבמזוזת על ארם

קדשיו ואל אב
העזרה הוא הנפל

וחטאת אתו וכפרת
גלקחת אתם

אשר פתבמפקד
קדשיו וכיוסיה

עניי עוים תמיט
אז אתם מונת

ירד

שמו ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד ואתה יהוה אחד
יהוה אחד בן בן ובכל נפשך ובכל מאדך ודברך
הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך ישננתם
לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובכל דרך בדרךך
ובשכבך ובקומך וקשרתם לאוזן על ירך והיו לטעפדת
על ירך וכתבתם על מזוזות ביתך ובשערך
והיה אם שמוע תשמעו אל מצוה אשר אנכי
מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ובעבדו
בכל לבבכם ובכל נפשכם ונתתי מטר ארעכם בעת
זרה ומלקוש ואספת דגנך ותירש וייצורך ונדתך וני
עשב בשדך לבהמותך ואכלת ושבעת השמר לכם
פן יפאת לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים
והשתלזליתם להם ולזרה אף יהוה בכם ועצור את
השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן אדני יבוללה
ואבדתם מזרע המעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם
ושמרתם את דברי אלהיכם על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם
אתם לאוזן על ירכם והיו לטוטפת ביץ עיניכם וכמודתם
אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובכל דרך
בדרך ובשכבך ובקומך וכתבתם על מזוזות ביתך
ובשעריך למועץ ירבון ימיכם וימי בניכם על האדמה
אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כיבד השמים
על הארץ

Handwritten text in Hebrew script, appearing to be a list or index of names and titles. The text is arranged in approximately 10 horizontal lines across the page. The script is dense and somewhat difficult to decipher due to the high contrast and graininess of the image. The text is written in a cursive style typical of historical Hebrew manuscripts. The first line appears to start with a large initial letter, possibly 'א' (Aleph). The text continues down the page, with some lines appearing to be separated by small gaps or spaces. The overall appearance is that of an old, possibly leather-bound, document.

Handwritten text in Arabic script, appearing to be a list or record. The text is written on a heavily textured, possibly stone or wood, surface. The characters are dark and somewhat irregular due to the surface texture. The text is arranged in several lines, with some characters appearing to be numbers or specific identifiers. The overall appearance is that of an ancient or historical document.

וַיִּבְרָה עַם עַם מִשָּׁה וַיֵּאמְרוּ תְבוּ לָנוּ מִיָּסוּד נְשִׂוֹתָהּ
וַיֵּאמְרוּ אֵלֶם מִשָּׁה מַה תְּרִיבֵן עִמּוֹ מִיָּסוּד תְּנַסּוּן
וַיִּבְרָה הַיְהוָה וַיִּנְצַח עַמּוֹ עַם מִשָּׁה וַיֵּאמְרוּ הַבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֵּאמְרוּ לָהֶן מִשָּׁה מַה גָּזַן אֲתָן עִמּוֹ מִיָּסוּד אֲתָן יְיָ
וְתַכְּתִים אֲקוּם מִעַמּוֹס וְקָלוּ אֲעַשְׂיָם נִמְאָה וְנִשְׁעִי

לְהַפֵּס מֵאֵת תְּכַחֲמוֹנֵי מֵאֵת תְּמַנְדָּה נֵן אֲלֵהּ וְיִנְצַח שְׁנֵי הָעַם
לְמִיּוֹם וַיִּלְךְ הָעַם עִיר מִשָּׁה וַיֵּאמְרוּ לָמָּה זֶה הָעַל
הָעִיר תְּבוּ מִמְּצָרִים לְהַקְמִית אֲתָי וְאֲתַבְּנֵי וְאֲתַמְקִנֵי
בְּצַבְּרָה וְיִצְהֵי תַמְּךָן עַמּוֹ לְמִיּוֹם וְאֲתַרְעֵב עַמּוֹ עַל מִשָּׁה
וַיֵּאמְרוּ לָמָּה דָבַר אִם יִקְתַּנּוּ מִמְּצָרִים לֵךְ טָלָה יִתֵּי וְיִתְבַּנְּאֵי
וְיִתְבַּעֲרֵי בְּצַהוּרָה וְעַטְט תַּם אֲקוּם לְלֵמָּה וְתִרְמֹר אֲקוּם
עַל מוֹסֵי וְקָלוּ לְמָה וְאֲעַשְׂרֵת נָח מִן מַעַד לְתַבְּלֵנִי וְנִבְעֵי
וּמוֹאֲשֵׁי בְּאֵעַטְטֵי וְיִנְצַח מִשָּׁה אֲרִי הַיְהוָה לְאֲמוֹר מַה
אֲעִשֶׂה לְעַם הַיְהוָה עוֹד מֵעַט וְסִקְלוֹנֵי וְצַלֵּי מִשָּׁה
קָדְשֵׁי יְיָ לְמִיּוֹם מַה אֲעִשֶׂה לְעַמּוֹ עוֹד קִיּוֹר וְרַגְמֵנֵי

Handwritten text in Hebrew script, appearing to be a list or a series of notes. The text is written on a piece of paper that has been folded in half vertically. The handwriting is dense and somewhat difficult to decipher due to the angle and the dark background. The text is written in a cursive style, typical of handwritten Hebrew. The paper is aged and shows some staining and wear, particularly a large dark smudge near the top center. The text is oriented vertically, following the fold of the paper. The words are written in a clear but somewhat cramped manner, filling most of the page. The overall appearance is that of an old, handwritten document or a collection of notes.

ה' תשס"ח
עמ' ועמ' / אפי' סוף
תנ"ך אך שנה הטעמים
א/ עד לגרש שנתן ה' ומה
תחיל כא/ סוף ענין שנתן
יבא כא/ ועם א/ שון אורה וכל
תורה לקטורה אפי' דרך כביאה על
טעם אורה ומה באות כ' טעם שבה
ענין הורה לא דרך שנה להתחיל
היה ב' שהיא לא שנה שנה
היה על תפן כפי שנה. הנה שנה
תחיל ב' / דומה דומה כא' והיה לענין
שנה האות / כפי שנה כא' והיה לענין

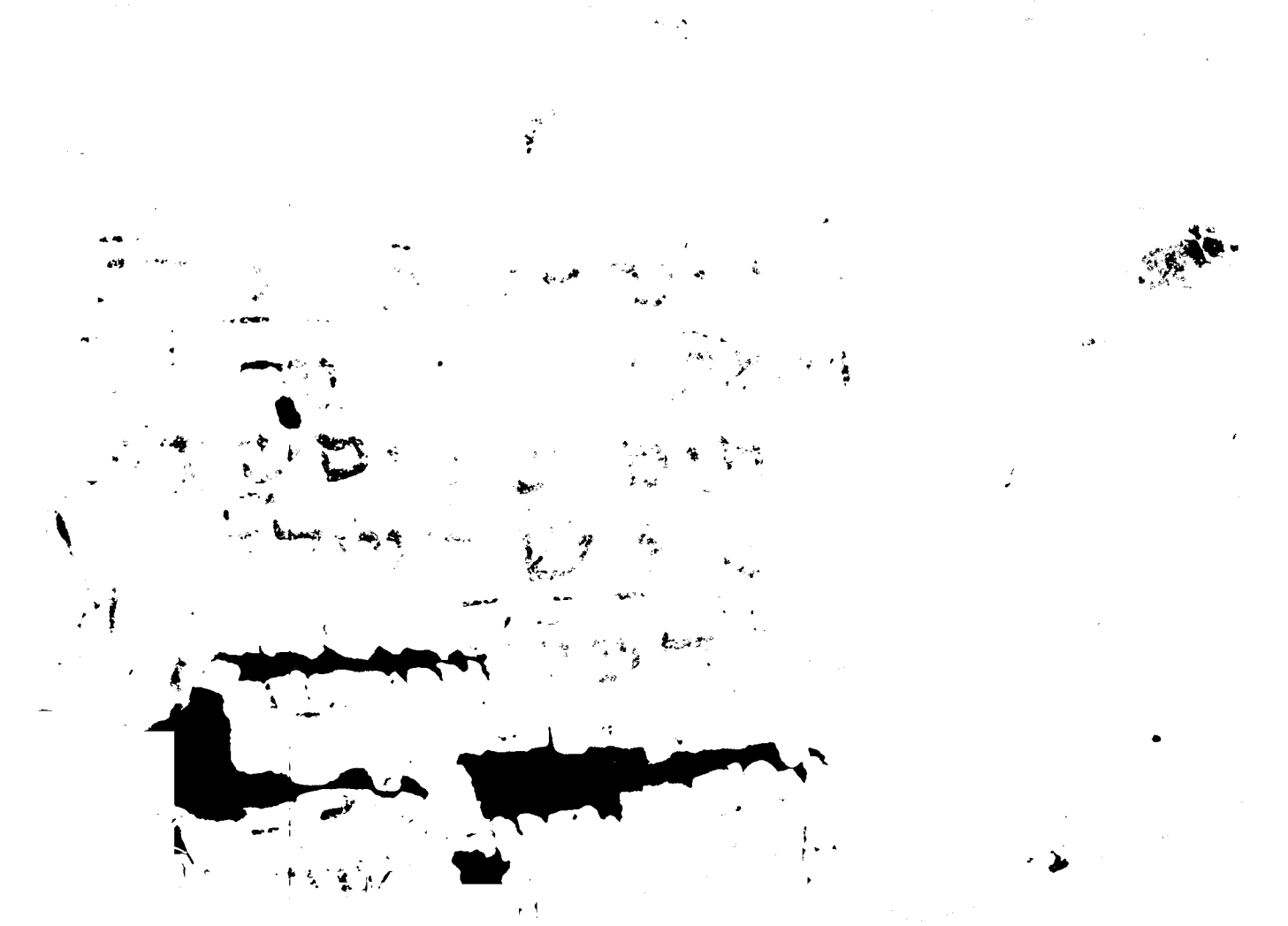

Handwritten text in Arabic script, likely a manuscript page. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines, written from right to left. The script is dense and cursive. There are several large, dark ink blotches or stains on the page, particularly on the left side and near the bottom center. A vertical line, possibly a fold or a margin, is visible near the center of the page.

Handwritten text in Arabic script, likely a manuscript page. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines, written from right to left. The script is dense and cursive. There are several large, dark ink blotches or stains on the page, particularly on the left side and near the bottom center. A vertical line, possibly a fold or a margin, is visible near the center of the page.

ויולד בנים ובנות : ויהיו
כל ימי בני עשר שנים
תושע מאות שנה ויבט
ויחיו מחל

~~בשנת~~
~~בשנת~~
~~בשנת~~
ויחיו

והביא את המזון אל מבית יסריבת ויש
את המזון נאשר עשה לה ליום הפך
על הכתר וישתקדתי נבטן
מימא אולני ישוראל ופסע
חטאתם וכן יעשה לאהל מזבח
אתם בתר טמאתם וכל אדם לא יהיה
באהל מזו עם נבא פסע
עאתו וכפר בערן
פלה קל משוראל ויש
למני יהנה ולפי ליו ולקח מזבם הפו
ומדמ הששעין על קרנות המזבח
סביב והנה עליו מזבדמ באינעש שבע
מבגים וטמרו וקדשו מקמאת בני
ישוראל וכלה כפסר את הקדש ואת
אהל מזו עד ואת המזבח הקריב את
השעור המז וסמן אהל את שתי
ידו על ראש השעור המז והתעור

עָלוּ אֶת־כַּלְבֵי־וְנֹתְבָנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־פָּרִי
שֶׁל־יְהוָה לֶב־לֶחֶם אֲתָם וְנָתַן אֲתָם עֵלַי
וְנִשְׁמַט מִן־עַד וְשָׁלַח בְּיַד אִישׁ עֵבֶר
וְנִשְׁמַט מִן־עַד וְשָׁלַח בְּיַד אִישׁ עֵבֶר
עַל־וְנִשְׁמַט מִן־עַד וְשָׁלַח בְּיַד אִישׁ עֵבֶר
תִּשְׁלַח בְּיַד אִישׁ עֵבֶר וְנִשְׁמַט מִן־עַד
מִן־עַד וְנִשְׁמַט מִן־עַד וְשָׁלַח בְּיַד אִישׁ עֵבֶר
חֲבָלֵי־אֶת־הַיָּם וְנִשְׁמַט מִן־עַד וְשָׁלַח בְּיַד אִישׁ עֵבֶר
הַיָּם וְנִשְׁמַט מִן־עַד וְשָׁלַח בְּיַד אִישׁ עֵבֶר
הַיָּם וְנִשְׁמַט מִן־עַד וְשָׁלַח בְּיַד אִישׁ עֵבֶר
עַל־תְּהַטֵּם וְנִשְׁמַט מִן־עַד וְשָׁלַח בְּיַד אִישׁ עֵבֶר
וְאֶת־חֵלֶב־הַחֵטָאֵת וְנִשְׁמַט מִן־עַד וְשָׁלַח בְּיַד אִישׁ עֵבֶר

דמפרקא ותמשיך איהו שמיש
לעדא תפסם במחיקת
בשלח בפימון ואלו המילים
המיוחדות והתפרק והתפרק
שבעה החפיות שלהם
לפיכך
מחוק לפניה
שנים ואחר
בפניה ואלו
יופן פניה
אזרחות
לפיכך

אזרחות
לפיכך

אזרחות
לפיכך

חטא וזנינם לפני ה' יהודה חטאיהו עשה
בן זמורה ואשתו אהבה ועתים אהרן
בן נחשית בן עולם ופסוקו
אמר משה עתה ואלה שמות
אבותיך אשר יקראו עליהם
אבותיך ויהיה לך
אבותיך ויהיה לך
אבותיך ויהיה לך
אבותיך ויהיה לך
אבותיך ויהיה לך
אבותיך ויהיה לך
אבותיך ויהיה לך
אבותיך ויהיה לך
אבותיך ויהיה לך
אבותיך ויהיה לך

אבותיך ויהיה לך
אבותיך ויהיה לך
אבותיך ויהיה לך
אבותיך ויהיה לך
אבותיך ויהיה לך

מִיָּד יִשְׁבְּ אֱלֹהֵינוּ יִשְׁחַט שׂוֹר
אֶת כְּבוֹד אֱלֹהֵינוּ אוֹ שֶׁבְּ
יִשְׁחַט מִחוּץ לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ
אֶת לְמִוְעַד לֵאלֹהֵינוּ לְהַקְדִּישׁ
לְכַנּוֹת לְשֵׁבֶט נְהוֹרָם יִשְׁבֵּ לְאֵשׁ
הַהוֹאֵבם שִׁכְרָם כִּדְתֵּהוּ אִישׁ הַהוֹ
בְּעִמּוֹתָם אֶת אֲשֶׁר יֵלֵךְ
בְּיָמֵי אֵל אֶת זְבוּחֵם אֲשֶׁר
זְבוּחֵם עַל פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ לִי הוּא
אֵלֶיכֶם אֶת הַזְּבוּחַ לִי הוּא
זְבוּחֵי שְׂלֵמִים לְחֻלְדָּתֵי וְזֶדֶק
הַכֶּתֶן אֲתֵּן לָכֶם שִׂמְחָה נְהוֹה פֶּסַח
אֶת לְמִוְעַד וְהִקְדַּשְׁתֶּם לְדִי
נִחְלִי הוּא אֶת הַזְּבוּחַ לִי הוּא
זְבוּחֵהֶם אֶת לְמִוְעַד הַזֶּה
אֶת לְמִוְעַד הַזֶּה אֶת לְמִוְעַד הַזֶּה
לָכֶם לְדִרְתֵּי וְאֵלֶיךָ

א - וְהָאֵל

א

א

שנתו
במשך חודש
עשיתם
אזכרה
למנוחה
של
הקדושים
העושים
בשנת
שבת

תעשו חוקת עולם לדורותכם בכל עשותיכם: שנת שבת
למען תעשו את מצותי ואת חוקי לחדש בעיני מערכ עדות
תשבתו שבתכם: וידבר יהוה אל מעשה לאמר: דבר אל
בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי יהיה לכם
הספד שבעת ימים ליהוה / כי יום ראשון מקרא קדש כל
מלאכת עבודה לא תעשו: שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה
ביום ראשון מקרא קדש יהיה לכם והקרבנות אשר ליהוה
היא כל מלאכת עבודה לא תעשו: אלה מועדי יהוה אשר
תקראו אותם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עליהם
זבח ונסכים דבר יום ביומו: מלבד שבתת יהוה ומלבד
ומלבד כל נדרים ומלבד כל נדבותכם אשר תתנו יהוה
בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספתם את

[Faded Hebrew text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

חוקה שלם לדורכם בכל מעשניכם :
 וספרתם לכם מעשרת השובות מיום הביאת את עמך האגוצה לבנו שנתת
 תענית וצדיקה : עד כבודת השובות תסודת תעניתם
 תקנות מעשה מדעה ליהוה : מעשנתכם תענת דמך תענית
 עם שני עשיתם סלח וקיינה חמאן תענית בכחיים ליהוה :
 אדם על הלחם שנתת פנשים תענית בני ענה יעדון בקו
 יום שנים ידיו עליה ליהוה ותעניתם ונספדת אשה דור
 ועשיתם פעור עים ידיו לחטאת ושני כפונתם בני
 נעלמים : והנף הכהן ידם על לחם הנסודים תענית
 שני פנשים קדם ידיו לחטאת יקראתם ושני

וְאֵשֶׁת אָדָם שְׁלֵמָה הִיא כְּאֵתֶר הַשָּׁמַיִם
וְעָמִיד אֲדָמָה שְׁתֵּים מְעַרְבֵת עַל הַשּׁוֹלְחַן הַמְהוֹר לְטוֹ
יְהוָה : וְנָתַתְּ עַל הַמְעַרְבֵת לִבְנֵי זָכָר וְהִיטָה לְלֶחֶם לְאִשְׁתֵּי אִשָּׁה
לְיָהוָה : בְּיָוֶם הַשַּׁבָּת בְּיוֹם הַשְּׁבוּת יִשְׁרִיכְנוּ לְעַם יִהְיֶה תְּמִיד בְּיָמֵי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּיַד עוֹלָם : וְהִיטָה לְאֶהֱרֹן וּלְבָנָיו וְאֶכְלֹהוּ בְּמִקּוֹם קָדוֹשׁ
בְּיָקְדֹשׁ קָדְשִׁים הוּא לוֹ מֵאִשֵּׁי יִהְיֶה חֵק עוֹלָם :

בְּיָמֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהוּא כִּי אִישׁ מֵעַרֵי בְּתוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּנְעַן
אֵת בְּנֵי הַיִּשְׂרָאֵלִית וְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי : וַיִּקַּב בְּנֵי הַיִּשְׂרָאֵלִית
אֶת שֵׁם וַיִּקְרָא וַיִּבְיָאוּ אֵת אֵל מְשֻׁבָּה וְשֵׁם אָמִן שְׁלֹמִית בַּת דְּבִיר
לְעַם יִשְׂרָאֵל בְּמִשְׁעָר לְעָרֵשׁ לֶהֱם עַל נְעִי יְהוָה :
וַיִּלְבַּשׁ אֵת אֵל מְשֻׁבָּה לְאֹמֶר : הוֹצֵא אֶת הַמִּקְלָל אֶל מַחֹק לְמַחְסֵה
וַיִּמְכְּרוּ אֶת שְׂמֹעַיִם אֶת יִדְיָהוּם עַל מִשְׁעוֹ וּדְנִיָּה אֵת כָּל הַעֲשָׂה : וְאֵל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְרַךְ לְאֹמֶר אִישׁ אִישׁ כִּי יִקְרָא אֶלְהֵוּ מְשֻׁבָּה מֵאִן :

הוּן שֶׁנֶּבֶל לִי הוּא שֶׁ
לֹא תִהְיֶה לְךָ כֹּה גַם לְאֵלֵינוּ

וְעַתָּה לֹא זָקַנְתָּ וְאַתָּה עִבְדֵי סִירְךָ לֹא תִבְעֶנּוּ עִמָּךְ וְגַם יְהִי
לְאַרְץ וְהָיְתָה עִמָּךְ הָאָרֶץ לְכֶם לְאִרְבָּה לָךְ וְלִעֲבוֹד לְאִתְּמוֹת
וְלִשְׂכִיחַ וְלִוְשֵׁק הָרִים עִמָּךְ וְלִבְהַמְדֵק וְלִחֵי אֵשׁ אֲרֵץ
הָיְתָה כִּי תִמְאָתָה לְאֹכֵל וְסִמְכָת לָךְ שֶׁבַע

שְׁבֻתָה וְאַתָּה שֶׁבַע שָׁמַם עִבְדֵי פְעֻלֵים וְהוּן לְאִתְּמוֹת
שְׁבֻתָה דְשֻׁמִים תִּשַׁע וְאַרְבָּעִים שָׁנָה וְהַיְתָדָה שְׁוֹפֵר הָיָה
בְּיָדֶיךָ זְמַנְתָּם בְּעִשְׂוֹר לְחֹדֶשׁ פְּסִים הַבְּעֻלִים תִּעֲבֹד שְׁוֹ
אֲרֵעִים וְדִשְׁתָּם אֶת שְׁנֵי הַחַיִּימוֹת שֶׁבָה וְקִדְמוֹת
בְּאֶרֶץ לְכֹל יִשְׁבְּתָה יָבֵל הִיָּה לְכֶם וְשְׁבֻתָה אֶת
אֲחֵי הַחַיִּימוֹת אֵל עִשְׂתָּהּ וְשְׁבֻתָה יָבֵל הִיָּה שֶׁ
שָׁנָה דְהִיָּה לְכֶם לֹא תִדְרֹג וְלֹא תִקְעֵת אֶת סִימָן שֶׁבַע וְכִעֵת

עַל מִסְכָּתוֹ
בְּבֵרֵךְ יְהוָה
מִלֵּאמֶת וְעַד עַד
יָבִיט
קִדְשׁוֹ
מִלֵּאמֶת וְעַד עַד
יָבִיט
יְהוָה יִשְׂרָאֵל
וְקוֹלוֹ כְּפִי מְלִטוֹת
וְהִיא רִאשׁוֹנָה
וְכִי יֵצֵא
קוֹל עַרְצוֹ יֵצֵא עִי
בְּשִׁבְעַת צִיּוֹן
וְרִאשׁוֹנָה וְרִאשׁוֹנָה

וְהִיא רִאשׁוֹנָה
וְכִי יֵצֵא
קוֹל עַרְצוֹ יֵצֵא עִי
בְּשִׁבְעַת צִיּוֹן
וְרִאשׁוֹנָה וְרִאשׁוֹנָה

אלהינו אשר
עבודתנו
ועבודת
דעו כי
ותשיב
בגד עש
וידעת
לכה
מביט
הנה

אלהינו אשר
עבודתנו
ועבודת
דעו כי
ותשיב
בגד עש
וידעת
לכה
מביט
הנה

ענין ה' אלהים יתברך

הוא ה' אלהים יתברך

הוא ה' אלהים יתברך

הוא ה' אלהים יתברך

הוא ה' אלהים יתברך

הוא ה' אלהים יתברך

הוא ה' אלהים יתברך

הוא ה' אלהים יתברך

הוא ה' אלהים יתברך

הוא ה' אלהים יתברך

הוא ה' אלהים יתברך

הוא ה' אלהים יתברך

הוא ה' אלהים יתברך

בְּיַד הַגְּבִיּוֹת עֹמֵד

וְעַל בְּעֵינֵינוּ מִלְּפָנֶיךָ

יְהוָה וְעַל כָּל הַיְּדֵינוּ

יִשְׁמַח מִנֵּנוּ עֲלֶיךָ

עַל יִרְדָּךְ לְבַבְכֶם

וְעַל תַּחֲכָמוֹ עַל יִרְדָּךְ

וְעַל כָּל הַיְּדֵינוּ סוֹסִים

וְעַל תַּרְעוּתֵנוּ

וְעַל הַקְּלָסִין

וְעַל כָּל הַיְּדֵינוּ

וְעַל כִּינּוּ

וְעַל צַעֲמֵינוּ

וְעַל כָּל

ז. ג. עז

אוב מחרוזת אפיק והנחם

עה לעמיק: תשוב אנש עד רכא ותאמו

ובו בני ארם: שונה ישרא' עד יוהי אלהיך כו

בישלת בעונך: קחו עמכם רצרים ושונבו אלוהי

אמו אלו כלתשא עזו וקחטובונש שלמה פרים

שפתינו: וקרעו לבבכם ואלבב ינכם ושונבו אלוהי

להינכם כי חנוז ורחום היא ארך אפים ורב חסד ונחם

... יהוה וקדונו:

יה: דרשו יוהי

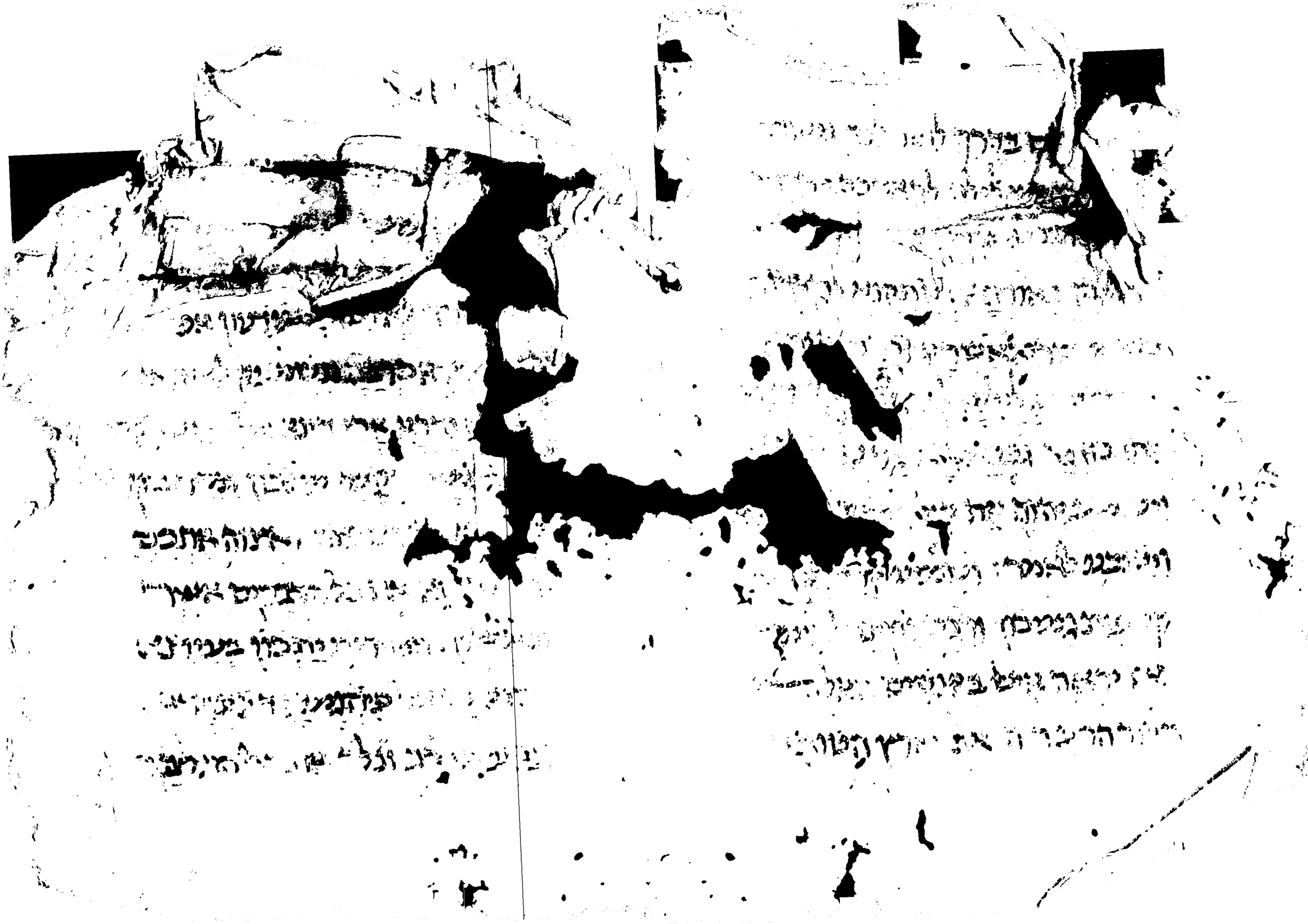
بملا رسته نك عسوه و الروع طانه ^{بملا} بختلاد مبلعدر و المسنه

مما اجلا و ال ربا ده كى البصا المسبو ج ما لهما

المعدله
منها
العولما رسار

عبر لا و سجاج الحمال ما حصر مر

بملا

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

דְּאִחִידָה עִמָּךְ וְנִמְכַרְלָהּ
הַיְעָבְדֶנּוּ עִבְדֵי לֹא הִרְדִּיהוּ
יֵאָהֵב עֲשֵׂא וְלִכְסֵא לִלְלֵס
אֵינְכִי לֹא הִרְדִּי מִן לְכֵס
בְּיַד מִשְׁכִּיטָה לֹא הִרְדִּי בְּיַד צַבִּיבָה
לֹא שִׁתְּחַוֶּה עֲלֵי הַיָּם יִבְקֹרְבִיזוּ
טוֹב לָרֵעַ וְלֹא מִיֵּרֵא וְאִמְרֵהֶם
יִמְרֹכְטוּ וְהָיָה הוּא אֶתְּמַרְתֵּנוּ יִהְיֶה
הַדָּשׁ לֹא יִגְאָלוּ וְכִי יִגְדֹּד אֶתְּכֵסֵהוּ
בְּתוֹכְכֶם לְדֹרֹתֵי כֶסֶף עֲשֵׂה

אֲשֶׁר יִחַח נִיחַח לְדֹרֹתֵי אֲשֶׁר
כִּי עֲשֵׂה יִחַח לְחֻקֵּי אֶחָד לְ
וְלֹא הִרְדִּיהוּ עִבְדֵי
כִּי כִּי יִהְיֶה לְכֵסֵנוּ
אֶחָד וְנִמְכַרְטֵנוּ אֶחָד
וְלֹא הִרְדִּי אֶתְּכֵסֵנוּ וְעֲשֵׂה
עֲשֵׂה עֲלֵי בְּיַד יְהוָה לְדֹרֹתֵי
לֹא יִחַח לְדֹרֹתֵי לֹא יִמְכַרְטֵנוּ
וְעֲשֵׂה אֶחָד לֹא יִמְכַרְטֵנוּ
וְעֲשֵׂה אֶתְּכֵסֵנוּ לְכֵסֵנוּ
וְעֲשֵׂה אֶתְּכֵסֵנוּ וְעֲשֵׂה

הַבְּרִיטָה הַאֲלֵהָ אֶשְׂדֵּךְ לְכִי

יִהְיֶה יוֹסֵף עַל לִבְבֶּךָ ש

יֵשׁ לִבְנֶיךָ וְהַבְּרִיטָה

לִבְבֶּךָ יִתְּנֶךָ אֶבְלֶיךָ

יִתְּנֶךָ וְבִשְׂמֵךְ וּבִקְוֵיךָ

וּבְשֵׂרֵיךָ לֵאמֹר עַל יָדֶיךָ וְהָיָה

לְטַטְטֵיךָ בֵּין עֵינֶיךָ וְכִתְּבֵנִי

עַל מִזְוֵיךָ וְיִתְּנֶךָ וּבְשֵׂרֵיךָ

בְּנֵיךָ אֶתְּסַלֵּחַ לִי לֵאמֹר וְדָרִי ש

וְצַדִּיק וְקָדוֹחַ בֵּין עֵינֶיךָ

עֲשׂוּן שֶׁנִּיחֵם מְצוֹת יוֹמֵי וְלֵאמֹר

בְּטָו וְלֹא תִלְכּוּ בִּקְחֵתֵהוּ לְיָדֵי

אִשָּׁה כִּי יִהְיֶה הַבְּרִיטָה אֶתְּ

מְצוֹת יוֹמֵי וְיִתְּנֶךָ אֶבְלֶיךָ

לְמִי הַבְּרִיטָה וְלֵאמֹר

אֶתְּסַלֵּחַ לִי לֵאמֹר

וְלֵאמֹר וְהָיָה עַל יָדֶיךָ וְהָיָה

וְשׂוֹרֵיךָ אֶתְּסַלֵּחַ לִי וְאֶתְּסַלֵּחַ לִי

בֵּין אֶתְּסַלֵּחַ לִי וְשׂוֹרֵיךָ מִיָּדֶיךָ

וְעַתָּה אֶתְּסַלֵּחַ לִי וְשׂוֹרֵיךָ לִי

אֶתְּסַלֵּחַ לִי לֵאמֹר וְדָרִי

לֵאמֹר אֶתְּסַלֵּחַ לִי

יְהוָה יִצְחָק בִּי

אֲבִי אֶתְּיָגֵן יִגְיֵן עֲחָק שׁוֹיֵה יִוְהוּ
יִצְחָק בְּרֵאֵר בְּעֵינַי עֵינַי כֹּל צַם

יִתְרֵב קֵה בְּבִטּוֹל אֶתְּ אֶתְּ
הַפֶּן לֵאמֹס אֶתְּ הַדְּלֵבֵן אֶתְּ

לֵיךְ לֵאמֹר יִשְׁעֵי יִצְחָק
מִקֶּסֶם לִקְבִיל אֶתְּ תִּי אֶתְּ

יִשְׁעֵי יִצְחָק לֵאמֹר יִשְׁעֵי יִצְחָק
בְּיָד אֶתְּ מִי יִשְׁעֵי יִצְחָק

וְהַמֶּן בְּנֵי אֶתְּ בְּלֵב אֶתְּ
לֵאמֹר אֶתְּ אֶתְּ אֶתְּ

אין יום הזה

אשר שמו הנהוין בפי כל

ובכך כיהוין מרי עשו רב רבין

לשם הנהוין ואלה: ואלה ששתי

יש בהם לא הולדו ויש בהם

אשר הנהוין: ואלה ששתי

לעציה: ויש כבו ויש חולדו

הנהוין אשר די על אפי מנין

וי לא תהוין עליהם כל יום

אשר הנהוין

אלה חולדות ימיהם

אגלעני ולסביב ויישע ויד
ולשופ כ ידך לאתקע
ופו ארוב הרחבעיל
אשר בראוהו ויבנה

אשר בראוהו ויבנה
אשר בראוהו ויבנה

עז קרבנו והקריבו לפני יהוה וסמך את
ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהיל מועד
וזרקו בנע אהרן את דמו על המזבח סביבו
והקריבו ממנו קרבנו אשר ליהוה את ע
החלב המכסה את הקרבן ואת כל החלב
אשר על הקרבן ואת שתי הכליות ואת
החלב אשר עליו אשר על הכסלים
ואת היתרת על הכבד על הכליות וסירנה
והקטירם הנהו המזבח לחם אשר לו
נחם כל חלב ליהוה חקת עולם לדורות
בכל מדשבתכם כל חלב וכל דם ליהוה
תאכלו וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל לאמר נפשכי תחסה
בשוגגה מכל מיצות יהוה אשר ליהוה

תַּעֲשִׂינָהוּ עֲשֵׂה מֵאֲחַת מֵהֵנָּה אִם הִכְהִין
הַמִּשְׁיָח יִחַט אֶל אֲשֶׁר מִתְּהַעֲסוּ וְהִקְרִיב
עַל חֹטְאָתוֹ אִשֶׁר חֹטְאֵי פֶרֶז בֶּן בְּקָר תָּמִים
לַיהוָה לְחֹטְאָתוֹ וְהִבִּיאֲתָהּ פֶּרֶז אֶל
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה וְסָמַד אֶת
יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַפֶּרֶז וְשַׁחֲטָהּ פֶּרֶז לִפְנֵי
יְהוָה וְלָקַח מִדָּמֵי הַמִּשְׁיָח מִדָּם הַפֶּרֶז
וְהִבִּיאֲתוֹ אֶל אֵזֶל מִזְבֵּיחַ הַכֹּהֵן
אֶת אֵצְבָעוֹ בְּדָם וְהָאֵצְבָע שֶׁ
פִּעְמִים לִפְנֵי יְהוָה אֶת פְּנֵי פֶרֶז הַקֹּדֶשׁ
וְנָתַן הַכֹּהֵן מִדָּמָם עַל קַרְסֵת מִזְבֵּיחַ קִטּוֹת
דָּם מִלִּפְנֵי יְהוָה אִשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד
וְאֶת כָּל דָּם הַפֶּרֶז יִשְׁפֹךְ אֶל יְסוֹד מִזְבֵּיחַ
הָעֹלֹת אִשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת כָּל

חַלְבֵי חֶמְסָה וְחֶמְסָה וְחֶמְסָה וְחֶמְסָה
הַמִּשְׁהָאֵתְנֵם קִדְשׁ וְאֵתְנֵם חֶלְבֵי אֲשֶׁר עַל
הַקֹּדֶב וְזֹאת שְׁתֵּי חֶלְבֵי תוֹאת הַחֶלְבֵי אֲשֶׁר
עַל יֶהֱיֶה אֲשֶׁר עַל הַבְּסָלִים וְאֵת הִיתְרֵת
עַל הַכֹּבֵד עַל חֶלְבֵי יוֹתִים יִסְרְתֶהּ כִּי אֲשֶׁר יוֹם
מִשׁוֹר זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְהַשִּׁיר סֶדֶק עַל
מִזְבַּח הָעֹלֹת הִזֶּה וְאֵת עוֹר וְאֵת בְּלִמְשׁוֹ
עַל דְּאִישׁוֹ וְעַל בְּרֵעֵיוֹ אֵט וְכִי שׁוֹן מ
וְהוֹצִיָאָה אֵת מִחֹמֶת לְמַחְנֵה אֵל
וְקוֹסֶטְהוֹר אֵל יִשְׁכַּד הַדִּישׁוֹן וְשִׁדְהָ אֵתוֹ
עַל עֵינִים בְּאֵשׁ עַל שֶׁפֶךְ הַדִּישׁוֹן וְשִׁדְהָ
וְאֵסְפֵל עֲדֵית מִשְׁדֵּי אֵלֵי שֶׁחַ וְהִזְרֵם
דְּבַר מֵעֵינֵי הַקֹּהֵל וְעֵשׂוֹ אֵת מִכְּלֵי מִצְדָּת
יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תֵעַשֶׂינָהּ וְאֵשְׁמֹהּ וְנוֹדַעַי

נִהְיֶה לַיהוָה וְאִם מִן הַצֵּן קָדְבָנוּ
לִזְבַּח שְׁלָמִים לַיהוָה זָכַר אֹנֶקְבַּה תָּמִים
יִקְרִיבוּנוּ אִם נִשְׁבַּח הוּא מִקְרִיב אֶת
קָדְבָנוּ וְהַקְרִיב אֶת לִפְנֵי יְהוָה וְסָמַךְ אֶת
יָדוֹ עַל רֹאשׁ קָדְבָנוּ וְשָׁחַט אֶת לִפְנֵי יְהוָה
אֶת לִמּוֹעַד וְזָרְקוּ בְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד עַל
הַמִּזְבֵּחַ סֹבֵב וְהַקְרִיב מִזְבַּח הַשְּׁלָמִים
אִשָּׁה לַיהוָה חֶלֶב הָאֵלֶּיךָ תָּמִיד לְעֹמֶת
הָעֵצָה יִסִּירָנָה וְאֶת הַחֶלֶב מִכֶּסֶה אֶת
הַקָּדֹב וְאֶת כָּל הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל הַקָּדֹב וְאֶת
שְׁתֵּי דֹבְלֵי יוֹת וְאֶת הַחֶלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהן מִן
אֲשֶׁר עַל הַכֶּסֶל יִסִּירָנָה וְאֶת דִּיתוֹת עַל הַכֶּסֶל
עַל דֹּבְלֵי יוֹת יִסִּירָנָה וְהַקְטִיר וְהִפְהֵן מִן
הַמִּזְבֵּחַ לַחֶם אִשָּׁה לַיהוָה וְאִם

ואם פבש בני אקדש לחמאת א
נקבה חסידה כפאנה וסמך את ידו על
ראשיה חמאת ושאחמאתה לחמאת מ
בפיקום אשר ישחמאתה עלהו ולקח
הכח מדשה חמאת באצבעו ונתן על
קדסת מזבחה עלהו ואת כל דמה ישפך
אל יסוד המזבחה ואת כל חלבה יסור
כאשר יסוד חלבה בשב מזבחה שלמים
והקטירה ובהן אתם המזבחה על אשי
יהוה ובפז עליו הכהן על חמאתו או
אשר חמאתו חלו ונפש כי
תחמאתו שמעה קול אלה והוא עד או
ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו
או נפש אשר תגע בכל דבר סמאתו

וּמִזְבֵּחַ עֲלֵיהֶן הוּא אֲשֶׁר רִיחַ נִחֹחַ לַיהוָה
וְאִם מִזְבֵּחַ עֲלֵיהֶן קָרְבַּנֵי יָדָיִם
וְהַקָּרִיבִים מִן הַתְּרִיסִים אֹמֵר מִזְבֵּחַ הַיָּסוֹד אֶת קָרְבָּנֵי
וְהַקָּרִיבִים בֹּהֶקֶן אֶל הַמִּזְבֵּחַ וְיִמְלֹק אֶת רֹאשׁוֹ
וְהַקָּטִיר הַמִּזְבֵּחַ הוּנְמָצָה דָּמֹו שֶׁשֶׁן הַמִּזְבֵּחַ
וְהַסִּיר אֶת מֶלֶךְ אֲתוֹ בְּנִצְתָה וְהַשֶּׁן הַיָּסוֹד
הַמִּזְבֵּחַ קָדְמָה אֶל מְקוֹם הַדָּשָׁן וְיִשְׁמַע
אֲתוֹ בְּכַנְפָיו לֹא יִבְרִי לְוְהַקָּטִיר אֶת הַסִּיר
הַמִּזְבֵּחַ עַל הַעֲצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ עֲלֵיהֶן
הוּא אֲשֶׁר רִיחַ נִחֹחַ לַיהוָה וְנֶפֶשׁ כִּי
תִקְרִיב קָרְבָּן מִנְחָה לַיהוָה סֹלֶת יִהְיֶה קָרְבָּנוֹ
וְיִצֵּק עֲלֵיהֶן שֶׁמֶן וְנָתַן עֲלֵיהֶן לְבַנְתוֹ וְהַבִּיאָה
אֶל בְּנֵי אֲהֻרֹן הַכֹּהֲנִים וְקָמִין מִשֶּׁם מִלְּאֲבָהֵם
מִסֹּלֶתָהּ וְיִשְׁמַע עַל כָּל לְבַנְתוֹ וְהַקָּטִיר

הִכִּינְוּ אֶת אֹזְבַתֶּהָ הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר רִיחַ עֹ
נֵיחֹחַ לַיהוָה וְהַנֹּחֲתֶתָּ מִן הַמִּנְחָה לְאֹהֲרָן
וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ שִׁים מֵאֲשֵׁי יְהוָה׃

וְכִי תִקְרַב קֹרְבָן מִנְחָה מֵאִפֶּה חֲנוּד סֹלֶת
חֹלֶת מִצֹּת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְרִקִּיקֵי מִצֹּת
מִשְׁחֵי שֶׁמֶן׃ וְאִם מִנְחָה עֵל
הַמִּחְבֵּת קֹרְבָן סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן מִצֹּת
תֵּהִי׃ פְּתוּת אֶתֶּה פֶּתִים וְיִצְקֶת עֲלֶיהָ
שֶׁמֶן מִנְחָה הוּא׃ וְאִם מִנְחַת
מִרְחֵשֶׁת קֹרְבָן סֹלֶת בְּשֶׁמֶן תַּעֲשֶׂה׃
וְהִבֵּאתְ אֶת הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מֵאִלָּה
לַיהוָה וְהִקְרִיבָה אֵל הַכֹּהֵן וְהִגִּישָׁה אֵל
הַמִּזְבֵּחַ׃ וְהָרִיסָהּ מִן הַמִּנְחָה אֶת יָד
אֹזְבֵּתֶהָ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר רִיחַ

חַמְצָה בְּחֵלֶב זֶבֶחַ שְׁלֹמִים וּבֶכֶר עֲלֵיו
הִבְהִין מִחֹטְאֵתוֹ וְנִסְלַח לוֹ וְעַבְדְּיָשׁ
אֶחָת תִּחְטָא בִּשְׁנֵי מַעֲסֵי הַזֶּה וְעֵשֶׂת
אֶחָת מִמֵּצוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא חֲשִׁינָה
וְאִשָּׁם אוֹ הוֹדֵעַ אֵלֶיךָ חֹטְאֵתוֹ אֲשֶׁר
חֹטְאֵתוֹ הֵבִיא קֶרְבָּנוֹ שִׁירַת עֲזִים חֲמִימָה
נִקְבָה עַל חֹטְאֵתוֹ אִישׁ חֹטְאוֹ וְסָמַד אֶת
יָדוֹ עַל רֹאשׁוֹ הִחֹטְאֵת אֶת הַחֹטְאֵת
בְּמָקוֹם הָעֹלָה וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָה בְּאֵזְנוֹ
וְנָתַן עַל קֶרְנֵת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת כָּל דָּמָה
יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת עַל חֵלְבֵה
יִסִּיר כַּאֲשֶׁר הוֹסֵר חֵלְבֵי מַעַל וְכַח הַשְּׁלָמִים
וְהַקֵּטִיר הִבְהִין הַמִּזְבֵּחַ לְרִיחַ נִיחַח מִ
לִיהוָה וּבֶכֶר עֲלֵיו הִבְהִין וְנִסְלַח לוֹ

לֹא אֹכַל לֶחֶם בְּוֹגֵרֵשׁ

וְנִשְׁוֹנֵשׁ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל בְּלֵעַם

לֹא תֵלֵךְ עִמָּהֶם לֹא תֵאָר אֹתָהֶם

כִּי בְרוּךְ הוּא וַיִּקַּס בְּלֵעַם בְּלִמְתוֹ

וַיִּשֶׁת בְּלֵעַם לֶקַח לֶחֶם

אֶתְכֶם פִּי כִּי אֵין יִתֵּן לִוְתֵי הַקֶּזֶב

וַיִּקְוֶמוּ שָׂרֵי מִגְשֵׁי עֵבֶר

לְבָלֵק וַיֹּאמְרוּ מֵאֵן בְּלֵעַם

עַמְּנוּ וַיִּסָּף עוֹד בְּלֵק שִׁלְחָשִׁירִים

וישלה

וקדש בם

וזה מלאכים מקדש אל מלך
 אדום כה אצור אחיך ישראל אתה
 ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו
 ויהיו אבותינו מצרימה ונשב במצרים
 ימים רבים וירעו לנו מצרים ולאבתנו
 ונצעק אליהוה וישמע קלנו וישלה
 מלאך ויציץ ומצרים והנה אנחנו
 בקדש עת קצה גבלך נעברה נא
 בארצה לא נעבר בשדה ובכרם ולא
 נשתה מי באר דרך המלך נלך לאנטה
 ומן ושניאל עדי אשר נעם גבלך
 ויאמר אליך אדום לא תעבר בי פן

פָּחַד אֶצְא לְקִרְאָתְךָ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִסְלַח נְעִלָה וְאִם מִמֶּנִּי
נִשְׁתַּח אֲנִי וּמִקְנֵי וְנִתְּנֵי מִפְּנֵי רִק אִין
דְּפִי מִגְּלִי אֶעְבְּרָה וְאֶמַּר לְאֹתְעֵבֵר
וַיֵּצֵא אֲדֹמ לְקִרְאָתוֹ בְּעַם כְּבֵד וּבֵיד
חֲזָקָה וַיִּמְאֵן אֲדֹמ נִתְּן אֶת יִשְׂרָאֵל
עֵבֵר כְּגִבְלוֹ וַיִּטּוּ יִשְׂרָאֵל מֵעֲלָיו

וַיִּסְעוּ מִקְדֵּשׁ הַ
וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כֹּל הָעֵדָה יַחַד הַהָר
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאַל תִּשְׁרָץ בְּחַד
הַהָר עַל צִבּוֹל אֲרֶץ אֲדֹמ לֵאמֹר יֵאָסֶף
אֶהְרָץ אֶל עַמּוֹ כִּי לֹא יָבֹא אֶל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִתְּנֵי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר

וקרבת
אליכם למשפט והייתם ער ממחר
בני שפים ובמנאפים ובנשבעים
שקר ובעשיוי שכר שם
אלמנה ויתום ומי גר ולא יראו
אמר יהוה עבאוח כי אני יהוה
לא שניתתי ביד בני עקב לא
כליתם לם אתי אבותי מרבים
מחקי וכן אמרתם שבו אל
ואשתי אמר יהוה עבאוח
ואמרתם שבו אלתי הקבוע זרם
אמרתם קבעים אתי ואמר

וַאֲמַרְתֶּם בַּיּוֹם קִבְּעוּךְ הַמִּינִישִׁי
וְהִתְרוּמַת בַּמֶּאֲרָה אֲתֶם נְאֻרִים א
וְאֲנִי אֲתֶם קִבְּעִים הַגִּי כְּלוּ הַבָּאוֹ
אֶתְכֶם הַמַּעֲשֵׂר אֶל בֵּית הָאוֹצֵר
וְיְהִי טָרֵף בְּכֵינוּ וּבְהַגְוֹנֵנוּא בַזֹּאת
אָמַר יְהוָה עֲבֹאת אֶמְלֵא אֶפְתַּח א
לְכֶם אֶת אַרְבֹּת הַשָּׁמַיִם וְהִרְקֹדְנִי
לְכֶם בְּרִבְכָּדְעַד בְּשֵׁרֵי זַעֲרָתִי לְכֶם
בְּאֵלֵי אִישׁוּחִית לְכֶם מִתְּפִרֵי יְהוָה
הַאֲדָמָה וְלֹא תִשְׁכַּח לְבַנְיָמִן בֶּשׂ
בְּשֹׁדָה אָמַר יְהוָה עֲבֹאת וְאִשְׁכַּח
אֲתֶכֶם כִּלְהַגְוִים כִּי תִגְדְּלוּ

יפחד

ועתה

אזה סוף בלתי

ויהי מזה

העני וימקד וקום דוד ויחמוד

אל יהונתן בפגמוע לאו בא

בם תמנעל גם היים אלהלחם

אם והונתה את שאול נשאכרור

גה בית לחם ויחמוד שלחני

שח מעטמה לנו בפיר והוית

אחר עתה אם נאצחתי חזפעעץ

הי כח וזהוה את אחי על כן לא

שלחן המלך ונחר חק שאול

ווחמוד הן בפעוה המרדחת

ידי כי בחר אתה לבן עש לפנות

במה אנת כי כל הימים אשר

נשוי חי על החרמה לחתון

לכותך נעיתה שלח וקח

מבן מוחה הוא

ויעץ והפחד

ויעץ והפחד

ויעץ והפחד

ויעץ והפחד

ויעץ והפחד

ויעץ והפחד

בעצב יאמר ויהי כשאלת

ויהי צבוק

ויצא יהונתן העירה למחנה דוד ופד

קטן עמו ויחמוד לכעוד רץ מצא

נא את החצים אשר אנכי שמורה

הבער רץ והוא ידה החצי להעבירו

ויבא העל ער מקרב החצי אשר

ידה יהונתן אחרי הנפיל ויחמוד הלח

החצי מוצד והלחה ויקרא יהונתן

אחרי העבר מהרה חושיה אל תפסד

ויקטו כער יהונתן את החצי ויבא

אל ארמו ויהפער לא ידע מעומה

אך יהונתן ודוד ידעו את הדבר

ויתן יהונתן את כלו אל הנער אשר

לא ויחמוד לו לך הבוא בעיר והנער

בא ורוד קם פתח הבגד על גופו

לכניו וישתחו וישתחו על פניו

וישקו ארבע ימים ויבא חזק את

דעו עבדך ויגדל ויחמוד

יהונתן עירה לך לגלות חטך ושונן

יהונתן עירה לך לגלות חטך ושונן

יהונתן עירה לך לגלות חטך ושונן

יהונתן עירה לך לגלות חטך ושונן

יהונתן עירה לך לגלות חטך ושונן

יהונתן עירה לך לגלות חטך ושונן

למה יסבך חכה המלך צני
החנה אליו חוש אל ידע
מזה אתה דבר אשר אצבי
דן אשר צויתך ואתה נערו
טוב אל מקום פלע חלמו
דנה מה יש תחת ידך חמשה
השתנה בידי חו הנמצא י וטן
בכחן את דוד ויחמו איך לחם
שיע זע חם כטחור הנערים
דוד חמשה י וטן
דן את הכהן וחמו לכו חם
חשה עירה לבן סתמות שלטם
במחור ויהי כלי הנערים קדש
קדש דוד חלוקם כוהנים וקדש
במחור ויהי חלוקם קדש שלט
גם יחמו חלוקם חלוקם
במחור חלוקם חלוקם חלוקם
חלוקם חלוקם חלוקם חלוקם
חלוקם חלוקם חלוקם חלוקם

אשר
למה בט
חנה תחן דן
בזה חלוקם חלוקם חלוקם
לי חלוקם חלוקם חלוקם חלוקם
מכני שאג חלוקם חלוקם חלוקם
ויחמו חלוקם חלוקם חלוקם חלוקם
דוד מלך חלוקם חלוקם חלוקם חלוקם
במחור חלוקם חלוקם חלוקם חלוקם
דוד בלכותיו ווטם שחם
חלוקם חלוקם חלוקם חלוקם חלוקם
מכני שחם חלוקם חלוקם חלוקם חלוקם
חלוקם חלוקם חלוקם חלוקם חלוקם
ויחמו חלוקם חלוקם חלוקם חלוקם חלוקם
חלוקם חלוקם חלוקם חלוקם חלוקם
חלוקם חלוקם חלוקם חלוקם חלוקם
חלוקם חלוקם חלוקם חלוקם חלוקם
חלוקם חלוקם חלוקם חלוקם חלוקם